

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201302720/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

nerne Provst og Landstingsmand. Jeg var saa uheldig at blive hans Yndlingselev, hvilket kostede mig et helt Aars Skolegang. Da jeg var 14 Aar, ønskede jeg at komme ud af Skolen for at hellige mig Boghandelen; men Pastor Lund skrev til min Fader, at det vilde være ham en stor Glæde at beholde mig et Aar endnu. Det har man for at opføre sig ordentligt.

Men jeg har da ogsaa husket det siden.

Samme Pastor Lund havde af en eller anden Grund faaet Øgenavnet *Nas*. Han holdt ikke af det, og han blev rasende, naar han fandt det skrevet paa Klassens sorte Tavle, og hele Klassen maatte undgælde for hans Vrede.

Og iøvrigt havde vi altsaa nogle Lærere.

Der var en ældre Mand, af os Drengene kaldet *Tesse* og senere Modellen til Overlærer Møller i „Første Violin“. Han havde evindelige Kvaler med sine Seler, og han afbrød ofte Undervisningen med det fortvivlede Udbrud:

„Jeg taber mine Bukser, Dreng!“

Et Billede, der ogsaa har fæstnet sig i min Erindring, er *Tesse*, staaende op ad Kakkellovnen, lig Eleonora Christina paa Zahrtmanns Billede, med Frakkeskøderne slaaede til Side fra sin uhyre Bag.

Tesse var noget af det grimteste, jeg har set i mit Liv. Dog maa jeg til hans Retfærdiggørelse sige, at hans Kone var endnu grimmere. Men de elskede hinanden over al Maade, og Fru *Tesse* havde en mildnende Indflydelse paa sin Gemal. Naar hun kom og besøgte ham paa Skolen, udstøede han, for hendes Skyld og for den Kærligheds Skyld, som han bar til hende, almindelig Amnesti:

„Der er min Kone,“ sagde han, „nu skal Du slippe for denne Gang!“

Vi tilbad Fru *Tesse*!

Vor Skrive- og Tegnelærer kaldtes *Jyden*; og ham glemmer jeg aldrig paa Grund af en Ytring, han engang fremkom med:

„Nu skal jeg hjem og ha' Raharbergrød og anden varm Spies!“

Til Religionslærer havde vi Pastor X. Han kaldtes paa Grund af sin store Højde *Langhalm*. Og hans Kæreste, den